

فرهنگ جاوید

دفتر مرکزی: تهران، میدان امام حسین، خیابان صفای شرقی، کوچه شهید احمد جاوید

صندوق پستی ۱۴۱۵۵-۵۴۳۱

شماره: ۱، طبقه سوم

www.Farhang-eJavid.com

تلفن: ۳۳۳۱۵۰۳

Quentin Skinner

Visions of Politics: volume I: Regarding Method

Cambridge University Press, 2002

بینش‌های علم سیاست: جلد اول: دریاب روش

کوئنتین اسکینر، ترجمه فریبرز مجیدی، ویراستار: علی معظمی

مجموعه فرهنگ علوم سیاسی، دبیر مجموعه: علیرضا جاوید

مدیر هنری، طراح جلد: محمدیافته، صفحه آرا: احمد جاوید

ناشر: انتشارات فرهنگ جاوید چاپ اول: ۱۳۹۳

تعداد: ۱۵۰۰ نسخه، لیتوگرافی: هزاره چاپ: جباری

قیمت: ۱۸,۰۰۰ تومان

کلیه حقوق چاپ و نشر این کتاب برای انتشارات فرهنگ جاوید محفوظ است. تکریر یا تولید مجدد آن (چاپ، فتوکپی، صوت، تصویر و انتشار الکترونیکی) بدون اجازه ناشر ممنوع است.

Skinner, Q. 1940 -

اسکینر، کوئنتین، ۱۹۴۰ -

بینش‌های علم سیاست، کوئنتین اسکینر، ترجمه فریبرز مجیدی، تهران: فرهنگ جاوید، ۱۳۹۳

۲۲۰ ص. جلد اول: دریاب روش (مجموعه فرهنگ و علوم انسانی)

ISBN: 978-600-6182-35-3

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۱۸۲-۳۵-۳

Visions of Politics, volume I: Regarding Method

عنوان اصلی:

۱. فلسفه ۲. علوم سیاسی، مجیدی، فریبرز، ۱۳۹۳ - مترجم

۳۲۰/۰۱ - ۳۰۹۶۶۲

۱۳۹۳ ۱۵۱۶/تلف ۷۸۱/ JAVI

فهرست

۹	پیش‌گفتار عمومی
۱۳	سپاس‌گزاری
۱۹	فصل اول مقدمه: دیدن امور از گونه‌های مختلف
۳۱	فصل دوم کار تاریخ و کیش واقعیت
۶۱	فصل سوم تفسیر، عقلانیت، و حقیقت
۱۰۹	فصل چهارم معنا و فهم در تاریخ اندیشه
۱۶۳	فصل پنجم انگیزه‌ها، نیت‌ها، و تفسیر
۱۸۳	فصل ششم تفسیر و درک کنش‌های گفتاری
۲۲۱	فصل هفتم «معنای اجتماعی» و تبیین عمل اجتماعی
۲۷۷	فصل هشتم اصول اخلاقی و تغییر اجتماعی
۲۹۷	فصل نهم ایده‌واژه‌نامه‌ای فرهنگی
۳۹۷	فصل دهم بازپس‌نگری: بررسی فن خطابه و تغییر مفهومی
۳۱۵	کتاب‌نامه
۳۳۵	واژه‌نامه
۳۴۳	نمایه

پیش‌گفتار عمومی

چند فصل از فصلنامه به دست‌نویس‌های مقالات و کتاب‌ها که در سال‌های گذشته در دسترس قرار گرفته‌اند، برای نخستین بار به چاپ رسیده‌اند. پیش‌تر آن‌ها قبلاً (هرچند عموماً به صورتی بسیار متفاوت) یا به عنوان گفتارهای علمی در مجلات یا به صورت نوشته‌هایی در مجموعه آثار گروهی انتشار یافته‌اند. در اینجا سعی می‌کنیم تا حد امکان آن‌ها را برای چاپ در کتاب حاضر کوشیده‌ام که به طور هم‌زمان در مقاله‌ها به نسبتاً مختلف را در نظر بگیریم؛ از یک سو، در اکثر موارد صلاح دانسته‌ام که مباحث و نتیجه‌گیری‌های اولیه بدون تغییر مهمی به صورت اصلی خود باقی بمانند و در جاهایی که دیگر به هیچ وجه نوشته‌های اولیه‌ام را تأیید نمی‌کنم، معمولاً به حذف یا افزودن پانوشتی توضیحی — و نه با تغییر دادن متن — مخالفت‌ها را نشان می‌دهم. فرض من این بوده است که، اگر این نوشته‌ها ارزش تجدید چاپ شدن دارند، تجدید چاپ را می‌توان فقط به این دلیل انجام داد که مقاله‌ها در نوشته‌های تحقیقی همچنان مورد بحث قرار دارند. اما اگر چنین باشد، پس دیگر نباید هدف‌گذاری از این نوشته‌ها را تغییر داد.

از سوی دیگر، در اصلاح نحوه بیان بحث‌ها و استدلال‌هایم در هر جا که امکان‌پذیر بوده است درنگ نکرده‌ام. نگارش نادرست تعدادی از واژه‌ها و اشتباهات مربوط به گزارش امور واقع را اصلاح کرده‌ام. در نظام ارجاع‌نامت تجدید نظر کرده‌ام و نیز همه را براساس معیاری واحد به صورتی یکدست

درآورده‌ام. برای تقویت برخی از موضع‌گیری‌های خاص و گستردن دامنه آن‌ها، مثال‌ها و نمونه‌هایی اضافی گنجانده‌ام. بحث‌هایم را درباره نوشته‌های فرعی با آخرین اطلاعات روز هم‌آهنگ ساخته‌ام، اشاره‌های مربوط به مشاجره‌های پیشین را حذف کرده‌ام، و نتیجه‌گیری‌هایم را با آخرین پژوهش‌ها مرتبط کرده‌ام. کوشیده‌ام که از به‌روزترین ویراست کتاب‌ها استفاده کنم و، در نتیجه، در بسیاری از موارد ویراست‌هایی را که قبلاً به کار برده بودم تغییر داده‌ام. هر جا که مناسب بوده است به منتقدان پاسخ داده‌ام و در انجام آن گاه دآوری‌های پیشین خود آنان را یک قدم پیش‌تر برده‌ام. سرانجام این که، به نحوی گسترده در بخش‌های نخستین مقاله‌هایی که در این جا تجدید چاپ شده‌اند، لحن جدلی پرسروصدایی را که از آن لذت می‌بردم ملایم‌تر کرده‌ام. بخش‌های اول، پاراگراف‌های طولانی، و سبک کلام پرطمطراقی را که تحت تأثیر پیش‌تر دادم ساده‌تر ساخته‌ام؛ به این زحمت تن دادم تا در هر جا که امکان داشته باشد از تکیه بر استفاده کنم که بر پایه جنسیت استوار نباشد؛ و مهم‌تر از همه، کوشیدم که تذخلی میان فصل‌ها و مکررگویی‌های داخل آن‌ها را حذف کنم.

لازم به توضیح است که بر چه اساسی مقاله‌ها را برای درج در این مجلدات برگزیده‌ام. من با دو هدف اصلی آن‌ها را برگزیده و دسته‌بندی کرده‌ام — و در بسیاری از موارد عنوان‌های تازه‌ای به آن‌ها داده‌ام. یکی از آن هدف‌ها این بوده است که هر مجلد از وحدت مضمون خاصی خودش برخوردار باشد؛ هدف دیگر این بوده است که جلدهای سه‌گانه به تنهایی یکدیگر هم‌آهنگ و یکپارچه شوند که کلیت بزرگ‌تری را سامان دهند.

فصل‌های مندرج در جلد اول، با عنوان در باب روش، به‌مناسبت به منزله نوشته‌هایی برای تبیین و اثبات صحت یک عقیده خاص در باره روش خواندن و تفسیر متون تاریخی عرضه شده‌اند. بنابراین استدلال من، آن‌ها قرار باشد تاریخ‌اندیشه را به سبکی دقیقاً تاریخی بنویسیم، باید متن‌های مورد بررسی

خود را درون چنان بافت فکری و چارچوب گفتمانی‌ای قرار دهیم که بتوانیم این نکته را دریابیم که مؤلفان متون در هنگام نوشتن آن‌ها چه می‌کرده‌اند. به بیان متداول امروزی، تأکید من بر این است که متن‌ها جنبه اجرایی یا کرداری^۱ دارند و لازم است که به صورت بینامتنی^۲ به بررسی آن‌ها پرداخت. من البته نمی‌خواهم وظیفه ناممکن نفوذ به ذهن اندیشمندانی را بر دوش بگیرم که مدت‌هاست درگذشته‌اند؛ فقط آرزو دارم که بتوانیم از شیوه‌های متداول پژوهش تاریخی استفاده کنیم تا به مفهوم‌های مورد نظر آن اندیشمندان پی ببریم. به عبارات‌شان توجه کنیم، باورهایشان را بازایبیم و تا جایی که ممکن است انطباق که با ما می‌پیمایند سردرآوریم.

جلدهای دوم، سوم و چهارم به مضمون‌های عمده و مهمی در اندیشه سیاسی اروپایی در اوایل قرن شانزدهم می‌شوند. در جلد دوم، فضیلت‌های رنسانس^۳، توجه را به سیر تحول جمهوری‌خواهی به عنوان نظریه‌ای درباره آزادی و حکومت معطوف کرده. این ظهور مجدد و سیر تحول این نظریه را از سده سیزدهم تا سده شانزدهم دنبال کرده‌ام. نظریه‌ای که پروراندن شهروندانی فضیلتمند و فرهیخته را به یکسان‌سازی اصلی حفظ آزادی دولت‌ها و افراد می‌داند. در آخرین جلد این مجموعه، منی‌هایز علم مدنی^۴، سیر تکامل و ویژگی اندیشه سیاسی تامس هابز بررسی می‌شود. من به ویژه توجه‌ام بر نظریه او در باب دولت است. من اندیشه هابز را درباره قدرت فاعلیت، درباره وظایف و آزادی‌های شهروندان، و درباره زمینه‌ها و حدود فاعلیت بررسی کرده‌ام. همچنین، کوشیده‌ام که این مباحث را با عقاید متغیر هابز در باب اهمیت علم مدنی و جایگاهش در طرح کلی تروی در زمینه علوم مرتبط سازم. هرچند بر وحدت هر یک از جلدها تأکید می‌کنم، در عین حال، پیوندهای متقابل میان آن‌ها نیز تأکید ورزم. در وهله نخست کوشیده‌ام تا نوعی همبستگی کلی میان جلدهای دوم و سوم را آشکار سازم. همچنان از نظریه‌های دوره رنسانس در باب فضیلت مدنی به سمت علم مدنی هابز

1. performative

2. intertextually

3. Renaissance Virtues

4. Hobbes and Civil Science

تغییر مسیر می‌دهیم، از آرمان حکومت جمهوری خودمختار نیز به اصلی‌ترین مخالف این اندیشه می‌پردازیم. اگرچه به تحول اندیشه هابز عمدتاً در جلد سوم پرداخته‌ام، باید تأکید کنم که بسیاری از سخنان او درباره آزادی و وظیفه سیاسی را می‌توان به منزله تفسیری انتقادی درباره بینش علم سیاست، که در جلد دوم طرح شده است، نیز تعبیر کرد. لیکن، پیوندی که من توجه عمده‌ای به آن دارم پیوندی است که می‌کوشم آن را میان بحث فلسفی جلد اول و مطالبی که در جلدهای دوم و سوم عرضه شده‌اند بیابم. بیان این منظور به سه بخش تقسیم می‌شود: اولی، این است که من آن ارتباط را همچون ارتباط نظریه و عمل می‌دانم. در جلد اول درباره محاسن رویکرد خاصی تبلیغ کرده‌ام؛ در ادامه نیز به سوم به چیزهایی که تبلیغش را کرده‌ام عمل کنم.

همان‌گونه که در همان کتاب، بینش‌های علم سیاست،^۱ تلویحاً اعلام کرده‌ام، اصل بینش من به علاقه تاریخی من معطوف است به دو دیدگاه متضادی که مادر غرب در مورد ماهیت زندگی عمومی خود به ارث برده‌ام. یکی از آن دو، فرمانروایی و اختیارات را بر مبنای از دارایی مردم معرفی می‌کند، و دیگری آن را مایملک دولت می‌داند. یکی به شخصیت شهروندی فضیلتمند مرکزیت می‌بخشد، و دیگری به فرومای خودمختار در مقام نماینده دولت. یکی به وظایف شهروندان اولویت می‌دهد، دیگری به حقوق آنان. نیازی به تأکید نیست که پرسش از چگونگی نحوه رفتار با این چشم‌اندازهای متباین هنوز هم مسئله‌ای اساسی در اندیشه سیاسی عصر حاضر است. بسیار امیدوارم که، با کندوکاو در تاریخچه این نظریه‌های رقیب و به‌ویژه علاقه تاریخی - سهمی هم در این منازعه‌های رایج داشته باشم.

سپاس‌گزاری

عمیقاً و امداًر تعاداً لیرت همکارانی هستم که دربارهٔ صورت‌های اولیهٔ فصل‌های مندرج در این جلد نظر خود را به‌طور مفصل ابراز کرده‌اند، و از این‌که در این فرصت می‌توانم مرخصی سپاس خود را به آنان تجدید کنم بسیار شادمانم. در این موقعیت مناسبتین خود را برطرف می‌دانم که بر روی نام تعدادی از دوستانی انگشت بگذارم که در کارم در طول این سال‌ها مورد حمایت خاص و تشویق خود قرار داده‌اند با عمیق‌ترین حق‌شناسی، نام‌هایشان را به این شرح ذکر می‌کنم: جان دان^۱، کلیفورد گرتز^۲، ریموند گوس^۳، فرد اینگلیس^۴، سوزان جیمز^۵، جان پوکاک^۶، جان تالپین^۷، جیمز الی^۸، دینی را که من به آنان دارم می‌توان فقط با کلماتی چون عظیم، دوست‌دوستم، کلان، و خیلی بزرگ توصیف کرد.

صمیمانه‌ترین سپاس‌هایم را نیز نثار آن دوستانی می‌کنم که در نگارش کرده‌اند تا یکایک جلد‌های کتاب حاضر به‌صورت کنونی درآیند برای مشاوره و راهنمایی دربارهٔ بحث و استدلال مندرج در جلد اول. و نیز

1. John Dunn
3. Raymond Geuss
5. Susan James
7. John Thompson

2. Clifford Geertz
4. Fred Inglis
6. John Pocock
8. Jim Tully

سیاس‌گزار جانانان لیر^۱، کری پالونن^۲، ریچارد رورتی^۳، و مارتین هالیس^۴ هستیم. به مناسبت بحث‌های متعدد دربارهٔ مضمون‌های جلد دوم، من به همین نحو به فیلیپ پتیت^۵ و ماوریسیو ویرولی^۶ نیز وامدارم. همان‌گونه که از بحث‌هایم در آن جلد آشکار خواهد شد، من از اداره کردن کارگاه «بنیاد علم اروپا» زیر عنوان «جمهوری‌خواهی: میراث مشترک اروپایی» نیز مطالب بسیاری آموخته‌ام. قدردانی ویژه‌ام را تقدیم می‌کنم به مارتین وان گلدرن^۷ و اریک نلسن^۸ به مناسبت گفت‌وگوهای آموزنده و لذت‌بخشی که داشتیم. برای این که کمک کردند تا جلسات مان چنان موفقیت‌آمیز باشد.^۹ ابراهام شکسپیر دربارهٔ جلد سوم، من خود را به کینچ هوکسترا^{۱۰}، نول ملکم^{۱۱} و سارل مالکولم^{۱۲} بی‌نهایت مدیون می‌دانم؛ همهٔ این اشخاص برای آن که دانش شگفت‌انگیز آن در باب فلسفهٔ اوایل عصر جدید را در اختیارم قرار دهند ابراز امتنان کنم. هم‌راهی^{۱۳} دلگرم‌کننده‌ای داشته‌اند. تعدادی از دانشجویان جدید در قلمرو دکتری نیز با اظهارنظر دربارهٔ یکایک فصول یا دربارهٔ کلیت برنامهٔ پانزده‌روزه‌ای^{۱۴} یا با داده‌اند. جا دارد قدردانی خود را نیز به این کسان ابراز دارم: «جفری بالدوین»^{۱۵}، «آنابل برت»^{۱۶}، «هنا دوسن»^{۱۷}، «آنگس گاولند»^{۱۸}، «اریک نلسن»^{۱۹}، «یورگن اورهوف»^{۲۰}، «جانانان پارکین»^{۲۱} و ریچارد سارجنتسن^{۲۲}.

1. Jonathan Lear

2. Kari Palonen

3. Richard Rorty

4. Martin Hollis

5. Philip Pettit

6. Maurizio Viroli

7. Martin van Gelderen

8. Iain Hampsher-Monk

۹. مقاله‌هایی که در جلسات مان خوانده شدند و مورد بحث قرار گرفتند، در جلد انتشار یافته‌اند:

Martin van Gelderen and Quentin Skinner (eds.), *Republicanism: A Shared European Heritage* (Cambridge University Press, 2002).

10. Kari Palonen

11. Noel Malcolm

12. Karl Schuhmann

13. David Armitage

14. Geoffrey Baldwin

15. Annabel Brett

16. Hannah Dawson

17. Angus Gowland

18. Eric Nelson

19. Jürgen Overhoff

20. Jonathan Parkin

21. Richard Serjeantson

علاوه بر دریافت کمک‌های فراوان از یکایک دانش‌پژوهان، تا حد زیادی مدیون مساعدت مؤسساتی هستم که در سراسر دوره طولانی مطالعه در مورد مطالبی که در این جا عرضه شده‌اند از من حمایت کرده‌اند. دانشکده تاریخ دانشگاه کیمبریج مطلوب‌ترین محیط کار را در تمامی طول دوره خدمات دانشگاهی برایم فراهم آورده است، و از همکاری خود با کالج کرایست^۱ و کالج نیویل^۲ و کیز^۳ بیش‌ترین بهره‌ها را برده‌ام. بی‌وقفه از خوشه‌چینی از خرمن دانش همکاران و سیلانیان از دانشجویان درخشانی که دوره دانشکده را گذرانده‌اند بهره‌مند بوده‌ام. از دانشگاه به مناسبت سیاست فوق‌العاده سخاوتمندانه‌اش در مورد کتابخانه‌های است مطالعاتی کمال امتنان را دارم. از زمانی که سمت فعلی خود را تصدیق نمودم، عضو پژوهشی ارشد لیورهیوم^۴ احراز کرده‌ام این کتاب نخستین اثری است که به پایان رسانده‌ام. امیدوارم که نوشته‌های دیگری متعاقباً انتشار یابند. در این حال صمیمانه‌ترین تشکراتم را به «بنیاد لیورهیوم» به پاس حمایت بیش‌ترم می‌دارم.

لازم می‌دانم که کلام خاصی را از سراسر جامعه‌شناسی به صاحبان و متصدیان تابلوهای نقاشی و نسخه‌های خطی بی‌درمان بررسی آن‌ها پرداخته‌ام اختصاص دهم. از مارکی لنداون^۵ به مناسبت صدور اجازت برای مراجعه به اسناد و مدارک موجود در بووود^۶، و از دوک دینشر^۷ راغظی به استعانت امنای سکونتگاه چتسورت^۸ به مناسبت اجازه‌ای که به من دادند تا به دست نوشته‌های هاردویک^۹، و «هایز» در چتسورت بهره فراوان برگیرم بسیار سپاس‌گزارم. به همین اندازه نیز از رفقا و محبت‌آمیز و دقت نظر کارشناسانی که در طول این مطالعه نسخه‌های خطی کتابخانه ملی فرانسه، کتابخانه بریتانیا، کتابخانه دانشگاه کیمبریج، کتابخانه بادلینن (بادلیان)^{۱۰}، و کتابخانه کالج آکسفورد^{۱۱} بهره‌مند

1. Christ

3. Caius

5. Lansdowne

7. Devonshire

9. Hardwick

11. Bodleian

2. Gonville

4. Leverhulme

6. Bowood

8. Chatsworth

10. Hobbes

جان با آن ها مواجه شده ام ابراز قدردانی می کنم. همین طور اتریاری دوستانه متصدیان مؤسسه های «کاپلا دلی اسکروونی»^۱ در پادوئا^۲ و «پالاتسو پوبلیکو»^۳ در سینئا^۴ سپاس گزارم.

به خاطر کسب اجازه تکثیر عکس ها تشکر خود را تقدیم می کنم به آلیناری^۵ (فلورانس)، مؤسسه واربرگ^۶ (دانشگاه لندن) و دوشنت کیتاوبی^۷ (آنکارا). به مناسبت کسب اجازه برای بهره گیری از مطالبی که نخستین بار در صفحات نشریات درج شده اند سپاس خود را از مجلات و ناشران زیر ابراز می دارم: بنگاه انتشارات بلکول^۸، فرهنگستان بریتانیا، [فصلنامه] کامپرتو ستان^۹، اینستایته ایاند هیستری^{۱۰}، ایستز این کریتیسزم^{۱۱}، بنگاه های انتشاراتی اروپا^{۱۲}، دوشنت پوبک او پلیتیکال ثات^{۱۳}، دیستاریکال جرنال^{۱۴}، هیستری اند تیوری^{۱۵}، هیستری پلیتیکال ثات^{۱۶}، دی جرنال او پلیتیکال فیلاسفی^{۱۷}، دی جرنال او دی واربرگ اند ولد^{۱۸}، تیتوتس^{۱۹}، بنگاه انتشارات مک میلان^{۲۰}، نیو لیترری هیستری^{۲۱}، پالیتیکال ساینس^{۲۲}، انجمن تاریخی سلطنتی، انتشارات دانشگاه استنفورد^{۲۳}، و نشریات دانشگاه پنسیلوانیا^{۲۴}.

در آخرین مراحل آماده سازی این مجلدات، از یاری های صبورانه و مبتکرانه بسیاری برخوردار بودم. ریچارد امپسن^{۲۵} به اصلاح نقل قول های مندرج در مقاله هایی پرداخت که من در سال آغاز املای متن های اوایل

1. Cappella degli Scapogni	2. Padua
3. Palazzo Pubblico	3. Siena
5. Alinari	6. Warburg
7. Dost Kitavov	8. Blackwell
9. <i>Comparative Studies in Society and History</i>	
10. <i>Essays in Socialism</i>	11. <i>The Finnish Yearbook of Political Thought</i>
12. <i>The Historical Journal</i>	13. <i>History and Theory</i>
14. <i>History of Political Thought</i>	15. <i>The Journal of Political Philosophy</i>
16. <i>The Journal of the Warburg and Courtauld Institutes</i>	
17. Macmillan	18. <i>New Literary History</i>
19. Politics	20. <i>Prose Studies</i>
21. Stanford	22. Pennsylvania
23. Richard Thompson	

دوران مدرن را به صورت امروزی درآورده بودم. آلیس بل^۱ یک تابستان کامل را صرف کرد تا نسخه‌برداری‌ها و ارجاعات را با موشکافی شگفت‌انگیزی بازبینی کند. آن دانبار-نوبز^۲ این وظیفه عظیم را به عهده گرفت که فهرست مآخذ و منابع (کتاب‌نامه‌ها) را مرتب کند، آن‌ها را به شیوه مؤلف-تاریخ نشر بازنویسی نماید، هر زیرنویس‌ها را در قالبی تازه بریزد، و آن‌ها را با فهرست منابع تطبیق دهد تا از هم‌آهنگی دقیق‌شان اطمینان یابد.

در آن مدت که این مجلدات به زیر چاپ می‌رفتند، من از کمک‌های فنی بسیاری برخوردار بوده‌ام. آن دانبار-نوبز موافقت کرد که وظیفه ویراستاری کتاب را بر عهده بگیرد. با دانش حرفه‌ای بسیار عالی و نیز با روحیه‌ای پرنشاط بر کار تولید نظام‌مند است. فیلیپ رایلی^۳، که سال‌های درازی نمونه‌خوان آثار من بوده است، بزرگوشت واقعیت بود که بار دیگر این وظیفه را انجام دهد، و از تمامی مهارت‌های بی‌نظیر، که باید برایش خود به بهترین نحو در این راه بهره گرفت. تحسین دوستانم در «سگانه» دانشگاه کیمبریج^۴ چنان که درخور آنند از توان من خارج است. یکی از بزرگ‌ترین روش‌اقبالی‌های حرفه‌ای من این بوده است که، در سرتاسر دوره تدریس «سگانه»، جرمی مایننت^۵، همراه با داوری دقیقی که در کار ویرایش دارد، همواره بر کار تولید کتاب‌هایم نظارت داشته است. ریچارد فیشر^۶ نیز سال‌ها یکی از ارکان اصلی من بوده، و اثر فعلی را با شور و شوق خاص، قدرت تخیل، و کارایی تزلزل‌ناپذیرش برپا کرده است. تشکرات صمیمانه‌ام را به این هر دو، و به دستیاران بسیار جوان‌ان، به مناسبت حسن‌نیت و تبحر فراوان‌شان، تقدیم می‌دارم.

در پایان، نمی‌توانم از اذعان به این واقعیت خودداری کنم که هر تامل سوزان جیمز و فرزندان مان اولیویا^۷ و مارکوس^۸ در کار نبود، اصلاً نمی‌توانم امیدوار باشم که در اجرای این کار توفیق یابم.

1. Alice Bell

2. Anne Dunbar-Nobes

3. Philip Riley

4. Jeremy Mynott

5. Richard Fisher

6. Olivia

7. Marcus

تجدید چاپ این مجلدات فرصت مناسبی برایم فراهم آورده است تا به رفع چند اشتباه کوچک بپردازم. از ریچارد وسترن^۱ بسیار سپاس گزارم که مرا در مقابله و بررسی مجدد متن یاری داده است.

www.ketab.ir